

vindas dñi q̄ nauis ex impetu salient! merge
 res sū illi duo merli perierunt. Illa autē per
 gratiam dei sine damno corporis ⁊ anime ad
 ripam peruenit fluuiū obsequente. Iste igit̃
 virgines que sic temere corrūpū sūt bone
 ⁊ licet nō sunt bone coram hominibus aut iu
 dicio hominū tamē corā deo minime sūt cor
 rupte. q̄ dicit beatus Amb. ⁊ ponif. xxxij.
 q. v. c. Reuera. Non pōt caro corrumpi nisi
 mens fuerit prius corrupta. vbi dicit glo. q̄
 talis corruptio nō pōt sibi ad reatum siue ad
 damnationē imputari. obest sibi tamē ad au
 reolā. ⁊ q̄ non p̄secrabif inter v̄gines. vt p̄
 batur. xxxij. q. v. c. Ille famule dei que inte
 gritatē pudoris oppressione barbarica p̄di
 derunt se incōtaminatis nō audēt cōparare
 virgīnibus fm glo. ex toto vt velint int̄ vir
 gines cōsecrari. Dicunt tñ doctores q̄ talis
 violenter corrupta posset cōsecrari int̄ virgi
 nes si sciretur q̄ nullo modo consensisset ⁊ in
 celo virginitatis aureolam possideret. q̄ au
 reola p̄ncipaliter est in mente sed canon ille q̄
 ē allegatus intelligit̃ ppter piculum. q̄ for
 te sic corrupte nō totaliter dissenserūt. iō cau
 tum q̄ se illis nō cōparent sed poti⁹ se humi
 liter abstineant. vt p̄sultit cauon. si quis non
 ratus. xij. q. i. Et dicit Tho. super. iij. s̄niaz
 Virgo que vouisset castitatez ⁊ opp̄ssa vio
 lentē si pareret ex illo actu coram deo adhuc
 esset virgo. S̄ tñ alio modo Maria. q̄ p̄ce
 pit spiritu sancto cooperante. iste aut̄ huma
 no semine. talis tñ virgo duplex habebit p̄e
 miū. vnū propt̄ violentiā ⁊ iniuriā sibi factā
 Aliud propter virginitatē mentis contētā
 ⁊ isto modo intelligit̃ dictū beate Lucie que
 ait. Si me inuitā violauer! castitas mihi du
 plicatur ad coronā. Tertio sunt virgines mē
 te ⁊ corpore que se ita custodiunt ne aīos iu
 uenū ad se alliciant nec eos mētalit̄ concupi
 scunt. quaz vna fuit. de qua refert Iheraclī
 des noīe alexandrina que reliquit vrbem. ⁊
 infra quoddā sepulchrū sedit inclusa per fo
 rāmen exigūū per. x. annos accipiens alimē
 ta ⁊ in tanto tpe nec viros nec mulieres vi
 dit audiens eius famaz sancta Abelliona ro
 mā venit vt eam videret sed nō potuit stans
 itaq̄ ad fenestrā causā ei⁹ p̄clusionis requisī
 uit. Cui illa. anim⁹ cuiusdā iuuenis quondā
 in me fuit Iesus. ⁊ ne videret me vel cōtrista
 retur vel prederet me vel ego eum. malui
 q̄diu viuo in sepulchro includi q̄ nocē ani
 me ad similitudinē dei create Ita fuit de beata
 Ursula quā cōcupiuit fili⁹ regis anglie. S̄
 ipa hñs desiderii castitatis rogauit dñm vt
 aliē p̄ordinaret vt suū p̄positū p̄seruaret. ta

les virgines sunt p̄ omnib⁹ honorande. quia
 legitur in gestis romanoum. q̄ cesares ro
 mani vrgines honorabant. Nam om̄s qui
 illis obuiabant eis cedebant p̄ter sole vir
 gines. ita cesar celestis christus hodie et q̄tti
 die hodiernas sanctissimas virgines hono
 rat ipsis cedendo. Quando enim christ⁹ con
 mouetur contra peccatores si ille virgines si
 bi occurrunt pro peccatore rogando veraci
 ter christus eis cedit peccatori indulgendo.
 q̄ orationes que sunt p̄ eis dulciter sonant
 in aure domini. Sicut p̄batur in simili dicit
 Theo. in breui. dñi ar. Serenitatis quidem
 tempore campanas quas igni traducēdo sū
 dimus dulcius resonabunt. Cuius ratio est.
 Nam sereno existente aere tota p̄ ignem eua
 poratur sulphureitas de metallicis corpib⁹.
 vt ait Theofrastus. Sic ⁊ in tēpore virgini
 tatis ⁊ mundicie preces quas fundūt hec s̄a
 ctissime virgines dulciter resonabūt in auri
 bus pietatis. Quia dicit Ciprianus lib. de
 monastica vita. Quādiu quis castitate pol
 let oratio eius dulcius intonat apud deum.
 ⁊ ideo quia pro nobis sedule exorant debe
 mus eas honorare. quia vt dignū est ipsi vo
 lunt honorari. Ad p̄z exemplo Abbas qui
 dam ab abbatisa Colonie corpus vnus vir
 ginis impetravit promittens q̄ ipm in capsā
 argentea in sua ecclia collocare vellet ⁊ dig
 ne honorare attamē ad integrū annū sup̄ al
 tare in capsā lignea posuit nec promissū ipte
 uit. Quadam igitur nocte duz abbas mona
 sterij cum suo conuentu matutinas decanta
 ret. virgo illa corporaliter de altari descēdit
 ⁊ reuerentē inclinans per mediūz chozi vidē
 tibus monachis ⁊ stupentibus inde recessit.
 Abbas ergo ad capsam currens ⁊ vacuā in
 ueniens coloniam properauit ⁊ abbatissē reī
 ordinem intimauit. pergensq̄ ad locū vbi ca
 put sumpserat ibidem inuenerunt. abbas au
 tem veniam petens certissime promisit cap
 sam preciosam se citius facturum. sed nullo
 modo impetravit.

De Simone ⁊ Iuda
 apostolis Sermo. j.

Isti sunt due oli
 ue ⁊ duo cādelabra lucētia añ dñm.
 Apoc. xj. A Alcabit⁹ in theorica plane
 rū sic inquit. Benigni benignū hñt planetaz
 sue nascētie atq̄ mortis. q. d. oēs homies be
 nigni nati sunt sub benignis planetis. Cui⁹
 rō ē cū quidā planetaz sint maliuoli. s. mars
 ⁊ saturnus ⁊ qui sub his nascuntur sunt ad
 maliciā naturaliter inclinati. Quidam vero

sunt benigni vt ven⁹ z sol. iō benignos faciunt affect⁹. Versus. Venere hic nat⁹ cuncti existat bñ grat⁹. Quasq; laudabiles vtutes hic tenet in se. Mystice xps ē oīm benignissimus z mitis. qz dicit Origl. sup Esa. Tanta ē benignitas saluatoris vt magis nunciet in damnatione peccatoris q̄ ipse cruciat peccator in multitudine pene z doloris. iō hanc pietatē influit suis filiis. Qz fm Richarduz de san. vic. Sūma dei delectatio ē effundere ex se imbrē sue benignitat⁹ z nature Et qz isti duo sancti apli Simon z Judas sunt sub eo spūaliter nati cū adhuc eēnt in terris mortales. iō influit eis suā salubrē doctrinā mititatē. s. cū dixit. Matt. xj. discite a me. qz mitis sum z humilis corde. q. d. Sicut ego mitis sum. sic z vos estote mites z benigni Influit etiā illis misericordiam cum dixit Luce. vj. Estote misericordes z benigni. Ex illo influ xū possunt de eis cōpetēter exponi vba p̄dicta. Isti sunt due oliue. in quib⁹ duo ponūt. p̄rio benignitatē mire nutrimentū. ibi. isti sūt due oliue. Secūdo claritatis splēdide incrementū. ibi. z duo cādelabra. **D**e primo ē notandū. hi sancti apli hic oliue nō īmerito cōparant. p̄mo fm Is. li. xvij. Oliua est arbor pacis nūcia. ideo in signū pacis columba portauit ad Noe in arcā ramū oliue. Gen. viij. In signū pacis romani mittebant ad rebelles ramū oliuaz vt darent intelligere q̄ essent eis recōciliati z vniti. vt dicit in historia romanor. In signū pacis pueri hebreor. tulerūt ramos oliuaz z obuiauerūt domino in die palmar. vt habet Matt. xxi. z Luc. xix. Ita isti beati apli Simon z Judas velut vere oliue fuerūt nūcij pacis z sunt figurati p̄ nuncios q̄ fecerūt pacē inter Josue et Sabaonitas. de q̄b⁹ legit Josue. ix. Qui uenerūt habētes cibaria z vteres vinarios induti veterib⁹ vestimētis z panes erant duri z in frustra cōminuti. perrexeruntq; apli ad Josue z dixerūt. de terra longinqua venim⁹ pacem vobiscū cupientes. Sic z ipsi beati fecerunt pacē inter verū Josue christū z gabaonitas. i. peccatores quos christo in pace per suas doctrinas vnierunt. Quia veri discipuli christi nō possunt pati discordias. s. amāt concordia z pacem. fm illud hugo. de san. vic. Veri discipuli non in miracula sed pacis z concordie z amoris opera constituerūt. Ipsi enim sancti apostoli Simon z Judas nō solum fuerunt pacis nūcij inter deum z peccatores. sed etiā inter p̄sas z indos qui cōtinue litigabant. Ideo christus fm Greg. Et autor pacis z amator misit eos in perfidam re-

gionē vt vtrūq; populum cōcordarent. Simon igitur qui interpretatur obediens z Judas quasi confidens obediēter z confidenter fuerunt portantes verba dei qd est cib⁹ aie. fm illud Deuf. viij. Non in solo pane viuit homo sed in omni verbo qd procedit de ore dei. Similiter vteres vinarios hoc ē corda plena charitatis q̄ tanq; nobile vinū letificat hoīem. fm ps. Vinū. s. charitat⁹ letificat cor hominis. Iō Simon alia interpretatione ponens tristitia dicitur. Judas quasi iubilum dans. Ipse enī mediante illa deposuerūt tristitia afflictor z iubilū infuderunt seu dederunt celestiu gaudior. ita de quolibet illorū dicit illud Tob. iij. Post lachrymationez z fle tū exultationē z gaudiū infundis. Portauerūt etiā secū vestimēta villia z vetera. prop̄ que z ipsi fuerūt cōtēpti. Qz nouerūt dictuz sapientis. Eccl. xj. In vestitu ne gloriari ynquā. Insuper habuerūt secū panes duros aspere correctionis p̄tra hos magos zaroan et Arphaxat. s. illud apli. j. ad Timo. v. Pecantes coram omnib⁹ arguesz dure vt ceteri timorē habeant. Sicut igitur isti apli habentes cibaria verbi veritatis. z corda plena vino charitatis venerunt ad ducem Quarardach z dixerūt de terra longinqua scz iuda venimus z facere pacem inter vos p̄sas et indos z noli timere. quia pax huc nobiscū intrauit. z cras hora diei tertia legati indor ad te venient z tue potestati subijcientur cuz pace. Quis enim dubitat istam pacem merito apostolorum sanctorum esse factam certe nullus. Quia dicit beatus Hieronymus in quadam epistola. Pacifici p̄rio in corde suo deinde inter fratres dissipantes faciunt pacē. **I**ta nos fideles necesse est esse oliuas pacis. Quia dicit beatus Augustin⁹ de verbis dñi sermone. v. Pax est securitas mētis tranquillitas animi. simplicitas cordis. vinculum amoris. cōsortiū charitat⁹. hec est q̄ bella compescit. iras cōprimīt. superbos calcit humiles amat. discordias sedat. inimicos cōcordat. cunctis est placida nescit extolli inflari hanc qui accipit tenet qui perdidit repetat. qui non habet expirat. hec ille. Sed heu quidam nostrum habent se sicut tannus que secundum Isidorum libro xvij. est arbor spinosa. Si enim vento fuerit agitata seipsum aculeis ledit manūq; tangentis et pedes pungit. In calidis regionibus multotiens igneum flatum emittit. Sic z illi sunt tā rancorosi in seipsis quando solum a ventis aduersitat⁹ pulsantur statim pacem dimittūt z ad discordias incitant. sicut legit de quodā

De superbia deservit panis

In vitas patrum. li. ij. c. xciiij. qui habitans in clauſtro frequēter ad diſcordiā mouebatur. hic ait intra ſe. Si ſolus habitarem ad ſtram nō tam cito prouocarer. Intrans igit in herem ū reliquit clauſtrū. Sed quadā vice cū vaſculum aqua repleuiſſet. ⁊ illud mox eſſet euerſum impleuit mox ſecūdo ⁊ tertio. Sed iterato aqua reuertente e vaſculo. fundebat in terrā ⁊ tunc ille furore cōmotus piccit vaſculum in terrā ⁊ cōfregit. Secūdo oliue vaſculos faciunt fructus. quorum primi ſunt terreſtres ⁊ virides. ſecūdi ſunt rubei. tertij ſūt nigri. ⁊ quanto ſunt nigriores tanto ſūt maturiores vt dicit **Plin.** in hiſto. natu. lib. xvij. c. ij. q. oleū extorquendū vt meli⁹ eliquetur neceſſe ē buccas ſiue grana aqua feruentiſſi pfundere. Nā per talē vinctuoſitas ab amurca ⁊ nucleo ſepaſ. Ita iſti ſancti apli **Simō ⁊ Judas** triplices fecerūt fructus olei miſericordie de quibus legiſ in cano. di. xl v. tria ſunt genera. Primū fuit in remittēdis iniurijs. ſic pz de iniurijs magoz p̄dictozum qui ipſos perſequebant cū pontificib⁹ idoloz ſz ipi eis omnia remittebant fm doctrinā magiſtri ſui. ſ. xp̄i. qui docuit eos dicēs. **Mat. v. Diligite inimicos veſtros. ⁊ bñfacite his qui oderunt vos. ⁊ orate pro pſequētib⁹. vof vt ſitis filij patris veſtri qui in celis ē.** Sic et nos ſi volumus eē filij dei debem⁹ iniurias nobis illatas remittere. **Ar dic Caſſianus** li. ſanctorum patrum. Nequaquā celeſtia ſumunt premia qui ſeipos vindicāt iniuriasq; illatas. **B. Ad** aut nō ſit bonū proprias iniurias vindicare. **Reſert Greg⁹.** in. iij. dialogo. Quidam vir ſimplex nomine Florentin⁹ in heremo habitans habēs vſum ſibi a deo in conſolamē datū. Ad ſcientes quattuor monachi condixerūt vt vſum occiderent. Ad ille cū cōperiſſet factū ait. Spero in omnipotentem deū q; in hac vita ante oculos hominū ex malicia ſua vindictā recipient q; nihil ledentē ſe vſum meū occiderūt. ſtatimq; illi quattuor qui ſ fecerūt elephantico morbo percuſſi ſunt. ita vt mēbris putreſcentib⁹ interirent. Ad factū ille cernens expauit vehement⁹ ⁊ omni tpe vite ſue deplorauit. Et dicit **Greg⁹.** q; deus ideo hoc fieri permisit. ne vir mire ſimplicitatis quātolibet dolore cōmor⁹ vltra pſumeret iaculū maledictiōis ⁊ vindicationis intorqueri homini. ſz patiētia eſt ſemper in omnib⁹ habenda. **Un Aug⁹** de verbo dñi dicit. Patiētie ē equo aio oia tollerare ⁊ nō murmurare p̄tra illū q; maluz ei fac. Taliſ fecerūt ſancti apli. q; hoc ē valde meritoriū. **Aug⁹** vbi ſupra. Nō granū de

palea pcutit sed mūdificat. Rosa int̃ spinas
 orit̃ tñ nō ledit s3 pulchrior crescit ⁊ cautior
 Sic Job cautior fuit in dolorib⁹ q̃ Adam i
 voluptatib⁹ paradisi. qz ille vicit p patientiā
 am. ille autē victus erat p gulam. ita adhuc
 heu multi inveniunt qui om̃s iniurias suas
 volunt ilico vindicare verbis maledictiōis
 nō attēdentes illō Deuf. xxxij. ⁊ Roma. xij
 qd dicit dñs. Mihi vindictā ⁊ ego retribuā
 Sic autē isti apostoli nō fecerunt. qz nec ini-
 urias eis illatas per alios vindicare volue-
 runt. Nā cū dux pontifices incēdere vellet.
 prohibuerūt apli ne hoc fieret. cū ip̃i non ve-
 nientes occidere sed viuificare mortuos mis-
 si essent vt dicit Africanus in legenda. Ter-
 tius fruct⁹ quē fecerunt sancti apli fuit i cor-
 rigendo erroneos. Ip̃i enī errores gentiliū
 correxerunt ⁊ in hoc misericordiā ostēderūt
 Qz dicit Aug⁹ in Enchir. ⁊ habet. xlij. di. c
 ij. nō solum qui inq̃r. Qui dimittit atqz orat
 vt dimittatur. verū etiā in eo qui corripit et
 aliqua emendatoria pena plectit elemosynā
 facit. qz misericordiā pstat. Jaco. v. Qui cō-
 uertit peccatorem ab errore viesue saluabit
 animā ei⁹ ⁊ operit multitudinē peccatorum.
 Quartus fructus fuit in retribuēdis elemo-
 synis. Ip̃i enī tanq̃ fructifere oliuē de se fu-
 derunt oleū sancte elemosyne. qz fuerūt p̃su-
 si feruentissima aqua spiritus sancti. sic dicit
 Ezech. xxxvj. Effundā sup vos aquā mun-
 dā ⁊ mundabimini ab oib⁹ inq̃namentis ve-
 stris. Et vbi fuerit illa aq̃ spūs sancti ibi vnc-
 tuositas misericordie fluit ab hoīe. sic ⁊ nos
 debem⁹ eē oliuē fructifere de nobis dantes
 oleum elemosyne. Recte enī sicut oliua de se
 fundit oleū ⁊ tñ nō deficit in futurū. ita nos si
 pauperib⁹ misericordiā fecerim⁹ in bonis nō
 deficimus s̃m illud p̃rou. xxvij. Qui dat
 pauperi nō indigebit. Qui despicit dep̃catē
 sustinebit penuriā. **E** Ad p̃firmat Aug⁹
 in sermone. x. de aduentu domini. Jdō inq̃r
 flagellamur in frugibus qz egentibus nō be-
 ne facimus. Jdō subdit. Dicit tibi deus si cō-
 sideras homo ingrate. teip̃sū ego feci qd fue-
 ris. meum est quicquid habes. ego dedi tibi
 ⁊ ingratus es. Ecce quid tibi dedi auferam
 a te. ⁊ si potes viue sine me. Tibi dedi q̃ ha-
 bes. pauperi non dedi vt te probare non qz
 vnde darem non habui. sed per paupere⁹ te
 probare volui. Ego sum de⁹ qui pauper est
 ⁊ diuitē feci. Per te diuitē pauperē pascere
 volui. prerogatorē te in bonis meis p̃stitui
 fac ergo misericordiā. quia nihil pdis. ⁊ me
 qui tibi dedi nō offendis. Nec sol⁹ comedas
 qd ambobus creauit. quia te fingis filijs tuis

seruare qđ omnib⁹ potest sufficere. An si tuo hoc labore habes assignes. si tuos esse putas ipsos fructus quos terra producit pba. Ecce aufero auxilium meū. habeto tu laborem tuum. abduco pluuiam meam et arefaciā terram tuam. Auferam misericordiam meam. et apparebit miseria tua. si tua est terra. mea est pluuiā. plue super terrā si potes. pducatur germen tuum si valeat. fac oziri solē vt excoquat messem tuā. Ecce nūc spargā pluuiam meā. et producet terra tua panē. Et ipsa terra nō est tua sed mea. fm ps. Dñi ē terra et plenitudo eius. ergo fructuosissime feci pluuiam meā. vt pducatur terra tua panē. et pauperes mei habētes me oīa habēt. Si qđ habes qui me nō habes. q. d. nihil. hec ille. Ex his dictis pz si fuerim⁹ fructifere oliue i donis elemosynaz christus erit misericors dator in bonis diuitiaz. Refert Apiarius venerabilis eps. In ptribus Brabatie erat matrona que circa montes alpiū in anglia habitabat. et magna eo tpe erat fames et valida. ita vt cōmunis populi multitudo moreretur. Illa aut matrona opibus et genere clara egenis cepit sine pondere et mēsurā et numero liberaliter erogare. Qđ cernens vīr ei⁹ miles artauit eam vt ei farine mensurā certā p singulas hebdomadas daret. Cū aut die qđaz totū expenderat. instante paupe pcepit domina ancille vt diligenter cistam scobet in qua farina erat et pauperi daret. Sic fecit ancilla vt domina iussit. Post hunc vero venit alē qui se nihil comedisse infra biduū deplorabat. Qđ audiens domina fleuit amare. Iteratoq; iuber ancillā scobare cistā et paupē dare. intrauit ancilla nihilq; penit⁹ remansisse. dixit. Instante aut dñā cū lachrymis cucurrit patientius illa et cistā aperiens plenā florentissimis simulis mox inuenit. Ad cui⁹ intuitū ancilla clamans cecidit resupina. Clamore audito cucurrit dñā. occurrit dñs et familia viso miraculo dominū in omnib⁹ bñdicunt. Qđ ipse dñs horreū aperuit ler⁹ omnibus ex illa die videntibus et venientibus largissime dedit. Nec desinit farina in cista donec superueniente augusto appropinquaret dñs populo suo quez afflixit. Et dicit eps qđ hoc scribit qđ p dicit⁹ miles sibi retulit nisi fuisset hoc diuinū miraculum. nequaquā tria vt quinq; milia horrea sibi suffecissent. Tertio oliue sunt pingues in materia olei. et quanto serenius fuerit celum de tanto meli⁹ pficiūt. Quia fm p li. li. xj. c. iij. serenitatē roremq; celi et aeris diligunt. caligineq; pluuiaz deficiunt. Si enim tunc oliue maturescūt vitia

tur oleum et consumit. Serenitas aut qđ cito venerit liquor subsequit. Ita nostri beatissimi apostoli oliue speciose fuerunt pingues i grā spūs sancti quā copiose in die pētecostes cū alijs aplis receperunt. fm illd Act. ij. Repleti sunt omēs spūs sancto. Iō dilexerunt lumen celi. id est. christum. qui est lux vera illuminans omnem hominē venientē in hūc mūdum. Ioh. j. Ipsi sunt figurati p duos filios Isaac. Ben. xxvij. quibus benedixit dicens Jacob. Det tibi deus de rore celi et de pigue dine terre abundantia frumētī. vini et olei et seruiant tibi populi. Sed Isaac sic bñdixit Esau In pinguedine terre et rore celi desuper erit benedictio tua. Mystice Isaac interpretat⁹ gaudiū et significat christum. qui fm venerabilē Bedā in omelia suoz gaudiū oīum effectus est populoz angelo attestante qđ ait Ecce euangelizo vob⁹ gaudiū magnū qđ erit omni populo. Luc. ij. Hic in quaz benedixit Simonē beatū dicens. Det tibi de⁹ de rore celi. hoc est de gratia spiritūs sancti. et de pinguedine terre. de qua ps. Credo videre bona domini in terra viuentium. Abundantia frumenti. i. doctrine. vini. id est. amor. et olei id est misericordie. et seruiant tibi populi. qz hoc per totam christianitatē fidele seruitiū ab omni populo in sancta ecclesia beato Simoni exhibetur. et Jude fratri suo. fm illud qđ canitur. Exultet celum laudibus. resultet terra gaudijs apostolorū gloria. sacra canūt solennia. Sicutiam nos christiani exemplo horum apostolorū serenitatē cōscientie et rorem. i. gratiam spūs sancti debemus diligere vt simus bone oliue. et vt quilibet dicē possit cum ps. Ego quasi oliua fructificaui in domo domini. Sed pro chdolor aliqui nostruz plus diligunt caliginem peccatorū in qua impinguescimus Ioh. iij. Lux venit in mūdū et dilexerunt homines magis tenebras qđ lucem. Qđ dicit Constantinus in li. de natura liquidorum. Sumus etenim in tenebris naturaliter pinguiorēs. Cuius rō ē. Nā cū tenebre frigida corpora cōstringāt et operiant ne humidū qđ in natura dulce fuerit evaporari quidem possit. quēadmodū in captiuis cernitur. quia postq; de tenebris exeunt pinguiorēs solito apparent vt refert Valerius li. vj. Sic et nos intra caligines et tenebras pctōz vt frequē sum⁹ pinguiorēs qđ ad felicitatē et affluētia terrenoz. fm qđ Rich. testatur de san. vic. Quāto etenim qđ mētī sue cecitate caligineq; opprēssus fuerit tāto i hac vita felicior appebit. sic patuit de diuite epulone et avaro qđ h felicit⁹ abūdabat et laute comede

bat. Luc. xvj. postea spoliatus fuit p morte
omnibus reb⁹ z nudus ē in inferno sepultus
Et nūc p illa pinguedine dicē pōt cum. ps.
Aruit tāq̃ testa virt⁹ mea. Quantū ad secū
dū ē notādū. refert Isi. li. xvj. de gēmis. c. f.
cum Soli. in li. de mira. mundi. q̃ in quodaz
tēplo die veneris erant facta cādelabra sub-
tilia in quibus erant lumina ardētia q̃ nullo
imbre nec vlla poterāt extingui tēpestate z p
uenit ex virtute cuiusdā lapidis q̃ abescon di-
citur qui vt mōi li. xvj. proprietatū dicit. cū
semel accensus fuerit extingui nūquā poterit.
de q̃ z decē cādelabra erant facta. **A**lystice
p hoc tēplū intelligit sancta ecclia i q̃ hoies
debēt cōtēplari diuina fm illud beati Aug.
dis. xlij. c. oratoriū. In ecclia inq̃t pter z oia
di z psallendi cultū nihil penitus agat. In
hacinquā erāt duo cādelabra Simon beat⁹
apls z Judas. de quibus in verbis themas
Isi sunt duo cādelabra lucētia aū dominuz
quia mundum illuxerūt vndiq̃. ita vt d eis
potest exponi illud **A**th. v. Vos estis lux
mundi. Super hec tū candelabra posuit de⁹
specialiter lumē intellect⁹. qz de⁹ fm **A**re. iij.
rhetoricor. aie infundit lumē. Illo igit lumē
ne illustrati cognouerūt versutias demonis
z magor quoz p̃sagia detegebāt In hoc eti
am lumine cognouerūt vtz lumē christū. vt
dicere possint cū ps. In lumine tuo videbi-
mus lumē. Illud lumē in eis nūq̃ potuit ex-
tingui nec imbre tribulatiōis. nec tēpestate
aduersationis. ita vt quilibet dicere pōt cū
ps. Cū ipso sum in tribulatiōe. qz aduersitati-
bus oibus a xpo nūquā recesserūt. **E**t
hoc lumē intellect⁹ heu nobis multoties ex-
tinguit z offuscat. z hoc declarāt naturales
z precipue **A**uicebron in li. fontis vite. Lu-
men quidē omni altero lumine supueniente
quodāmodo obūbrat. sic manifestum est de
stellis que solent lucere de nocte. Surgente
autem mane sole stelle obumbrant. quia lu-
men maius offuscat minus. Sed lumen ceci-
tatis gratie z intellectus in nobis nonnunq̃
offuscatur veniente ymbra tribulatiōis z in
mundane felicitatis aduentu. Teste **B**ama-
sceno. li. vij. contra errores grecorū. Venit
lux inquit de celis qd lumine mūdane felici-
tatis z effluentie penitus obūbrescit. Sed h
lumē mundane effluentie interdū infert pe-
nalitatem eternā. **A**z dicit **A**thanasius i ser-
mone. Nihil enī aliud q̃ mortē corpis z aie
ipsa infert felicitas z affluētia huius vite.
Cui psonat **H**iero. contra Iovinianū. Can-
dor inquit z claritas huius vite caliginē in-
fert cecitatis atq̃ horrois eterne. Et proba-

tur in simili. Refert **P**hilaret⁹ in tractatu d
natura morborum. Ita disponūt anni vt p⁹
annos siccos z calidos anni proueniant hu-
midi. post humidos sicci. Cui⁹ rō ē. **P**ā fm
Calcidiū sup thymēū platonis. qd vni āno
rum subtrahit hoc anno sequente vlti⁹ ad
impletur. Ita prouidentia iusti dei cōsiliū di-
sponit. vt post lumē mundane felicitatis do-
lor sequat eterne penalitatis. Sed p⁹ egesta-
tem p̃sentis miserie felicitas p̃sto sit beatitu-
dinis sempiternae. Ad hoc sonat dictū **S**ido-
nū in epistolari. Post mundi inq̃t hui⁹ gau-
dia eterna debet mesticia. z pressurā huius
seculi necesse ē gaudium eterne beatitudinis
comitari. Ideo lumē intellect⁹ nō dī nobis
statim extingui mūdane felicitate veniente.
Sed mediante eo videre debem⁹ quid eā fi-
naliter sequat. s. miseria sempiterna. Quare
Aboyses. Deut. xxxij. optat dicēs. Utinā
saperent z intelligerent ac nouissima prou-
derēt. Et metrista. Quicquid agis prudent
agas z respice finē. Nō debes o hō per mun-
danā felicitatē vel aduersitatē lumen vite ex-
tinguere rationis. s. in p̃speritate te extolle-
re z in aduersitate deficere a deo recedendo.
Az sancti apostoli Simon z Judas tā i pro-
speritate q̃ in aduersitate semp lucebāt. qd
figuratū ē **Z**ach. iij. vbi legit. **A**uidit cande-
labrū circa qd stabant due oliue. vna a dexte-
ris z alia a sinistris. Per has duas oliuas si-
gnificant hi duo apli qui semp stabant circa
christū z lucebāt a dextris prosperitat. cum
adhuc manebant cū christo dicebāt. **I**oh. vj
Dñe ad quē ibimus verba vite habes. A si-
nistris aduersitatis quando p̃secutiones pa-
tiebantur. nec ab eo recedebant. **S**z iam pōt
dici illud cū ps. cx. **O** christe cadent a latere
tuo. id est. a sinistra tua mille. z decez milia a
dextris tuis. qz multi in aduersitate a deo re-
cedūt per impatientiā. z multo plures i pro-
speritate per excellentiam. Sic non isti apli.
Ideo quilibet ipsoz figuratur **Z**achari. iij.
vbi legit qd dixit **Z**acharias. **A**uidi z ecce cā-
delabrum aureū totū. z lampas ei⁹ super ca-
put eius. z septem lucerne super illud. z sep-
tem infusoria erāt sup caput ei⁹. Per h can-
delabrum significat beat⁹ Simon cū fratre
eius **J**uda. Ipse enī luxerūt per mundi cli-
mata fm doctrinā magistri. **A**th. v. Sic
luceat lux vestra coram hominib⁹ zc. **A**uerūt
aurei. quia sicut aurum in ignem positum ni-
hil euaporat. ita isti ad ignem positi tribula-
tionis non euaporauerūt per impatientiam
nec minorati sunt in fide per idolatriam. **I**ō
potest exponi de ipsis illud **S**ap. iij. Tanq̃

Sermo

aurum in fornace probauit eos. et sicut holocausta accepit eos. Etiam sic aurum inspicientes lectos facit homines. Item illud Fontini in descriptione vniuersi. Cumque aurum inspicimus naturaliter leti sumus. quia Item Tharentinum li. 8. onera. In natura aurum sibi dulcorat. primum aerem et alterat. Aer autem alterat cor alterat humanum. Sic in fili deuoti homines hodie inspiciunt per fidele seruitium hos aureos apostolos. veraciter letantur in omnibus suis necessitatibus et tribulationibus. Ideo dicit Ambrosius li. prefata. Ingruente metu tribulationis et angustie tutum est sub umbra sanctorum apostolorum confugere. quorum a facie omnis fugit dolor tribulationis afflictionisque humane et mundane. Fugata igitur tribulatione leticia comitatur. et precipue leticia sempiterna erit eis qui digne seruiunt illis apostolis. Item illud Eusebii. Item monachum. Intuentes quidem auream lucem celestium gaudiorum spiritus intus accipimus eternum. et sic patet quod fuerunt candelabra aurea beati apostoli. Hec candelabra habuerunt super caput lampadem auream. id est. fidem que Item Chrysostomus super Mattheum. animam sicut lampas domum illuminat. quia fides eorum luxit contra hereticos et magos deceptorios. In hac lampade fuit oleum charitatis. iocunditas mentis. et puritas conscientie. Super illa igitur spiritualia candelabra fuerunt septem lucerne per quas intelliguntur septem virtutes beatorum apostolorum Simonis et Iude quas habuerunt. quarum tres sunt theologice. scilicet fides. spes. et charitas. Alie quatuor cardinales que sunt prudentia. magnanimitas. continentia. et iusticia. Habuerunt insuper ista nobilissima candelabra septem infusoria que sunt septem spiritualium sancti dona. scilicet timor. pietas. consilium intellectus fortitudo. scientia et sapientia. Sic moraliter omnis prelatus siue vir ecclesiasticus debet candelabrum luminosum. Sed heu quidam sunt ut asserit Petrus rauennensis. in monacho qui ante dignitatis adeptionem satis commendabiles extiterunt super candelabrum ecclesie constituti lucem in tenebras et famam in infamiam conuerterunt. quorum vnus Saul qui ante electionem in regiam dignitatem erat electus bonus et non erat de israel vir melior eo. ut habet. i. Regum. ix. Sed factus rex est in maliciam peruersus. et sic in multis alijs inuenitur. de quibus subdit predictus doctor. Melius inquit fuisse illos latere sub modio quam cum infamia candelabrum ascendisse. Et subdit. Adhuc enim turpitudine eorum sub paupertatis obsequio lateret nisi eam dignitas diuulgasset. creuit honor. et cum honore infamia. priuato peccanti sepe parcat. Item si prelatus deum querit in eius infamiam liget

omnium acuiunt. hec ille. Ex quo habet quod necesse est quod platus sit candelabrum luminosum per sapientiam et lampas super caput eius. Item est christus fulgens per gratiam in mente ipsius et sic de alijs virtutibus. et tamen de secundo.

De omnibus sanctis. Sermo primus.

Adens iesus tur

bas ascendit in montem Mattheum. v. A dicit Ambrosius li. problematum. Aspicientibus inquit nobis intra solem continue tres effectus seu euentus accidunt et contingunt. Nam sternutatio sequitur. oculus lachrymas. et visus aliquoties excecatur. Cuius ratio est. quia eccellente lumine solis humidum liquat oculorum. quia quidem facta liquatione sternutatio accidit. lachryma effluit. visusque obscurior apparebit. Mystice per solem quo ad primum eternam beatitudinem que est deus designatur. Recte enim sicut sol Item Ihesus. est fons totius luminis quo omnia superiora et inferiora illustrat. Quia luna ut ait Ambrosius. in libro elementorum semper mediante sole illuminatur et omnes alie stelle. Quid enim est splendor solis nisi illuminatio lune et stellarum. Ideo deus est fontale principium luminis matris sue Marie virginis et omnium sanctorum quorum hodie sub vna memoria festum celebratur. Non potest dicere illud psalmista. Bene apud te est fons vite. et in lumine tuo videbimus lumen. hoc est nostra claritatem. quia ipse est Item Gregorius. in collecta sanctorum omnium splendor mirabilis. Sed si nos mortales intra hanc lucem superne beatitudinis et claritatis sanctorum oculorum anime defigimus sequitur mox sternutatio admirationis et stuporis. Item illud Anastasius in sermone. Cumque beatitudinis eterne gaudia intra mentes resolvere incipio mox stupore immenso extra me ipsum transeo. et homo cogitans hanc beatitudinem et gaudium sanctorum utique lachrymas non potest continere quod tam diu ab eorum societate debet esse. sicut predictus doctor anastasius qui subdit. Atque in corpore tam diu protrahi ab hac sanctorum claritate nimis languet et lugeo. Sic David qui luxit. Heu mihi quia incolatus meus prolongatur. Etiam oculi nostri totaliter excecantur mentis si voluerimus gloriam et lumen sanctorum perscrutari. quia est impossibile. sicut patet de sanctissimo Augustino. qui scribit in epistola ad Celerinum dicens. Dum in mea cellula quiescens cogito qualis esset omnibus beatis qui cum christo gaudet glorie et leticie quantitas. breuē